

Новожен Константин Дмитрович

У Крижополі на Вінниччині з військовими почесами поховали 20-річного лейтенанта Костянтина Новожена. Він загинув в районі населеного пункт Красногорівка [Донецької області](#) від вогнепальних поранень, отриманих внаслідок обстрілу ворога.

«Найрідніші трималися з усіх сил, щоб не кричати посеред цієї процесії на увесь світ, щоб не божеволіти прямо тут і прямо зараз від розпачу і горя. Вони були мужні у своїй трагедії і скорботі... Так саме, як був мужнім їх Костик — лейтенант, командир другого механізованого взводу третьої механізованої роти механізованого батальйону військової частини А4004, який закрив собою двох своїх побратимів, врятувавши тим самим їм життя, — [розповідає](#) місцеве видання „Сільські новини“.

- Власне, як згадували на церемонії прощання, Костя був хоробрим і мужнім завжди — у школі заступався за всіх, кого тільки ображали, допомагав усім, хто потребував допомоги. А відтак і професію собі обрав мужню — військового, як і його старший брат Сергій, щоб ще й Батьківщину захищати. Що він і робив, даючи гідну відсіч

російським окупантам. І якби не ця надзвичайно жорстока й до абсурду безглузда війна, яку принесли на нашу українську землю російські нелюди, Костик (а саме так тепло і з любов'ю всі називали надто юного, але вже такого по-дорослому відважного Захисника) міг би багато досягти у мирній військовій справі, бо любив її, як і Україну, усім серцем. Міг би одружитись, бути хорошим чоловіком, гарним батьком... Міг би жити та жити — на радість рідним, на благо країни... Та не судилося...»

Рідні загиблого Героя були мужні у своїй скорботі

Проводжала громада свого захисника, стоячи на колінах, вистеливши дорогу похоронній процесії квітами. Запам'яталась і сонцесяйна усмішка Героя на портреті, з якою він ніби промовляв до всіх: буде мир і буде Україна!..

Проводжала громада свого захисника, стоячи на колінах, вистеливши дорогу похоронній процесії квітами